

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoCsp/73/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118366630
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Vanková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:6118366630.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľuboslava Vanková a sudkýň: JUDr. Eva Behranová a JUDr. Andrea Dudášová v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, zastúpený splnomocnencom: Remedium Legal, s.r.o., IČO 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava - mestská časť Petržalka, proti žalovanému: C. D., narodený XX.X.XXXX, trvale bytom R. XXX/X, G., o zaplatenie 500,12 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Senica č. k. 9Csp 51/2019-131 zo dňa 24.6.2020 v zamietajúcom výroku, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku vo veci samej a v závislom výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovanému sa **n e p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom označeným v záhlaví súd prvej inštancie prvým výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 256,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 76,31 eur od 10.11.2015 do zaplatenia, zo sumy 62,96 eur od 10.12.2015 do zaplatenia, zo sumy 40,64 eur od 12.1.2016 do zaplatenia, zo sumy 40,19 eur od 10.2.2016 do zaplatenia a zo sumy 36,30 eur od 10.3.2016 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, druhým výrokom žalobu v časti zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 243,72 eur zamietol a tretím výrokom uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 2,54 %, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. Rozsudok označený v záhlaví súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. 491 ods. 1, 2, 3, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 4 písm. k), 5, § 544 ods. 1, 2, § 517 ods. 1, 2 veta prvá Občianskeho zákonníka, § 43 ods. 1 písm. a) zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

3. Vecne vo vzťahu k zamietajúcejmu výroku súd prvej inštancie argumentoval tým, že dojednanie o zmluvnej pokute obsiahnuté v bode 3 dodatku treba považovať za také, ktoré požaduje od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby za to zaplatil neprimerane vysokú sankciu, keďže uvedené ustanovenie narúša rovnováhu v neprospech spotrebiteľa a je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Sankcia je neprimeraná, keďže uvedené ustanovenie nezohľadňuje výšku dlhu spotrebiteľa, s ktorým je v omeškaní. Možnosť uplatnenia zmluvnej pokuty z dôvodu omeškania s platením akejkoľvek, hoci aj nepatrnej sumy za poskytnuté telekomunikačné služby bez toho, že by uvedené omeškanie automaticky viedlo k zániku zmluvy, odôvodňuje prijatie záveru, že dohodnutá sankcia je zjavne neprimeraná a uvedená zmluvná podmienka je potom objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. Dojednanie

zmluvnej pokuty je neprijateľné, nakoľko umožňuje dodávateľovi telekomunikačných služieb požadovať od účastníka zmluvy zaplatenie neprimerane vysokej sumy ako sankcie spojené s nesplnením jeho záväzku a tým spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Preto súd prvej inštancie žalobcovi nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty nepriznal a v tejto časti bola žaloba zamietnutá.

4. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 2,54 %, čo predstavuje čistý úspech žalobcu, keďže pomer úspechu a neúspechu je 51,27% ku 48,73 %.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v zamietajúcom výroku podal odvolanie žalobca z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní uviedol, že žalovaný sa dostal do omeškania s platením faktúr za služby poskytované právnym predchodcom žalobcu, čo je zrejme aj z uplatneného nároku, ktorého časť predstavujú neuhradené faktúry za poskytnuté služby. Žalovaný porušil svoje povinnosti poskytnúť žalobcovi zmluvne dohodnuté protiplnenie, t. j. neuhradil faktúry vystavené za poskytnuté služby riadne a včas. Zároveň žalovaný uvedenú skutočnosť nijakým spôsobom nerozporoval a ani nepreukázal. Súd prvej inštancie však toto porušenie zmluvných povinností vôbec nezohľadnil. Odôvodnenie rozsudku absolútne nereflektuje požiadavku ust. § 53 ods. 12 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí. Naopak, súd prvej inštancie pristúpil k hodnoteniu predmetnej podmienky v čisto všeobecnej rovine, keď sa nezaoberal nárokom na zmluvnú pokutu s ohľadom na konkrétne okolnosti, t. j. skutočne nárokovaná výška zmluvnej pokuty vo vzťahu k poskytnutej zľave, časové obdobie, v ktorom bol žalovaný v omeškaní, závažnosť porušenia povinnosti a pod.. Rovnako má žalobca za to, že spôsob, akým došlo medzi stranami k dohode o zmluvnej pokute, je individuálne dojednanie zmluvnej pokuty, a to práve s ohľadom na to, že žalovaný mal možnosť vybrať si mobilný telefón a k tomu poskytovanú službu zo širokej škály ponúkaných tovarov a služieb. Žalovaný si sám vybral predmetný balík služieb, ktorý bol poskytovaný s akciovou cenou, avšak za stanovených podmienok, ktorých nedodržanie má za následok vznik škody poskytovateľovi služieb, pričom bolo na slobodnom uvážení žalovaného, či si vyberie balík služieb s akciovou cenou s podmienkou viazanosti alebo balík služieb za cenníkové ceny bez akejkoľvek viazanosti či zmluvnej pokuty. Zmluvná pokuta totiž predstavuje paušalizovanú náhradu škody, ktorá pôvodnému veriteľovi vznikla v dôsledku nesplnenia záväzku žalovaného zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu, resp. porušenia povinnosti žalovaného zaplatiť za poskytované služby riadne a včas. Zdôraznil, že žalovanému bola vyúčtovaná zmluvná pokuta v zníženej výške 243,72 eur so zohľadnením počtu dní, ktoré uplynuli z doby viazanosti. Zmluvná pokuta bola v dodatku vyjadrená regresívnym spôsobom, čo znamená, že základ zmluvnej pokuty (vyjadrený v dodatku) sa znižuje o čiastku zodpovedajúcu počtu dní uplynutých z doby viazanosti, (resp. o čiastku Na základe uvedeného sa žalobca nestotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, ktorými určil, že zmluvná pokuta je zjavne neprimeraná a tak je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že vyhovie žalobe v časti o zaplatenie 243,72 eur.

6. Žalovaný odvolanie nepodal, k odvolaniu žalobcu sa nevyjadril.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 365 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku), preskúmal rozsudok v napadnutom výroku v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď deň verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a webovej stránke odvolacieho súdu (§ 219 ods. 3 v spojení s § 378 ods. 1 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku a v závislom výroku o náhrade trov konania (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

8. Predmetom konania je požiadavka žalobcu na zaplatenie sumy 500,12 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 76,31 eur od 10.11.2015 do zaplatenia, zo sumy 62,96 eur od 10.12.2015 do zaplatenia, zo sumy 40,64 eur od 12.1.2016 do zaplatenia, zo sumy 40,19 eur od 10.2.2016 do zaplatenia a zo sumy 36,30 eur od 10.3.2016 do zaplatenia. Už právoplatným prvým výrokom rozsudku (§ 367 ods. 2 veta prvá Civilného sporového poriadku) súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 256,40 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 76,31 eur od 10.11.2015 do zaplatenia, zo sumy 62,96 eur od 10.12.2015 do zaplatenia, zo sumy 40,64 eur od 12.1.2016 do zaplatenia, zo sumy 40,19 eur od 10.2.2016 do zaplatenia a zo sumy 36,30 eur od 10.3.2016 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a odvolaním napadnutým druhým výrokom rozsudku súd prvej inštancie žalobu v časti zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 243,72 eur zamietol. Súd prvej inštancie vychádzajúc z výsledkov dokazovania dospel (mimo iného) k záveru, že v súdenom spore nie je opodstatnená požiadavka žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 243,72, keďže dojednanie o zmluvnej pokute vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá predstavuje pre spotrebiteľa neprimerane vysokú sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku a tým spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Vzhľadom na rozsah a dôvody odvolania žalobcu je predmetom odvolacieho konania preskúmanie rozsudku súdu prvej inštancie v časti, ktorou bola žaloba vo zvyšku zamietnutá.

9. Odvolací súd v zmysle ustanovení § 379 a § 380 Civilného sporového poriadku viazaný rozsahom a dôvodmi odvolaní sa plne stotožnil s rozsudkom súdu prvej inštancie v zamietajúcom výroku, keďže jeho argumentácia bola vecne správna, objektívna, presvedčivá a v neposlednom rade v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou, pričom rozhodnutia súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a odvolacie konanie tvoria jeden celok.

10. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom tvrdeného nároku, ktorý vo vyčerpávajúcom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na ustanovenie 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku v časti, ktorou súd prvej inštancie žalobu vo zvyšku zamietol. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

11. Odvolací súd zdieľa názor súdu prvej inštancie o neprijateľnosti zmluvnej pokuty v znení, ako bola dohodnutá medzi jej účastníkmi v zmluve o poskytovaní verejných služieb a jej dodatku. Účelom právnej úpravy na ochranu spotrebiteľa je snaha cestou práva vyrovnať faktickú nerovnosť postavenia zmluvných strán, a to spotrebiteľa ako osoby menej skúsenej, menej pripravenej a menej odborne zdatnej, oproti dodávateľovi profesionálne skúsenejšiemu a s lepšou znalosťou práva, ktorý navyše spravidla dáva podnet k zmluvnému jednaniu a zmluvné podklady aj pripravuje. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je zásada, podľa ktorej nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, teda zmluvné dojednania, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky (§ 53 ods. 1 až 5 Občianskeho zákonníka). Nepochybne bolo právom právneho predchodcu žalobcu ako poskytovateľa služieb zabezpečiť splnenie povinnosti odberateľa služieb, pričom zmluvná pokuta je jedným z vhodných inštitútov, je ale potrebné zachovať korektný prístup k právam zákazníka ako spotrebiteľa a sankcie zabezpečujúce splnenie povinnosti musia byť primerané. Predmetom zabezpečenia v prejednávanej veci bola povinnosť žalovaného riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby a po určitú dobu zostať v právnom vzťahu s poskytovateľom služieb a využívať dohodnutý rozsah služieb. Odvolací súd pripomína, že sankcia spočívajúca v regresívnej zmluvnej pokute vždy musí zodpovedať nielen času a rozsahu porušenej povinnosti, ale aj charakteru porušenia povinnosti a závažnosti porušenej povinnosti a zároveň sa odvíjať od skutočnej a reálnej ujmy, ktorá porušením povinnosti vznikne. Sankcia dohodnutá počas celej platnosti zmluvy a jej hrozba nesmie byť v žiadnom jej štádiu zjavne neprimeraná a prípadným nárokom na sankciu nemôže vzniknúť bezdôvodné obohatenie. Uvedené platí aj preto, že neposkytnutím služby v určitom rozsahu dôjde aj k úsporám na strane poskytovateľa

služby (ten ušetrí v rozsahu následného zníženého objemu dát a pod.), teda zmluvná pokuta nemôže nahrádzať jeho očakávané príjmy. Takáto zmluvná pokuta zároveň nesmie slúžiť ako jediný nástroj a prostriedok na neprimerané zabezpečenie prípadných benefitov a výhod, ktoré v istých prípadoch javia výrazné znaky potenciality, porovnávajúc v konkrétnom časovom úseku ofenzívnu obchodnú politiku iných telekomunikačných operátorov.

12. Absenciou spravodlivej úpravy sa stávajú ustanovenia zmluvy, ktoré porušujú práva spotrebiteľa alebo nereflktujú na poctivý vzťah zákazník - predajca, neprijateľnými a teda aj neplatnými. Odvolací súd zdôrazňuje, že nijako nespochybňuje význam zmluvnej pokuty a uznáva účelnosť, pokiaľ však ide o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú dohodu o zmluvnej pokute, ktorá obstoí v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinnosti na strane oboch účastníkov zmluvy. Treba zdôrazniť, že súd nemôže sám rozlišovať medzi konaniami jednotlivých zákazníkov právneho predchodcu žalobcu, najmä rozlišovať pri posudzovaní neprijateľnosti zmluvných podmienok pohnútky spotrebiteľov, ktorí od počiatku mali v úmysle porušiť povinnosti od tých, ktorých okolnosti donútili porušiť zmluvnú povinnosť, pretože takéto uplatnenie nárokov musí rozlíšiť a rozdeliť už samotná formulácia zmluvných ustanovení, ale musí vždy posudzovať charakter zmluvných dojednaní v súvislosti s aplikáciou na neurčitý okruh spotrebiteľov. Ak je zmluvná podmienka neprijateľná voči určitému počtu spotrebiteľov, musí sa absolútna neplatnosť zmluvnej podmienky vzťahovať na všetkých účastníkov právneho úkonu, v ktorom je takáto neplatná zmluvná podmienka použitá.

13. Vzhľadom k tomu, že zmluvná pokuta dojednaná v bode 3 dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb bola v danom prípade uplatnená z dôvodu riadneho a včasného neuhradenia ceny poskytnutých služieb (čo má v zmysle uvedeného ustanovenia dodatku za následok, že ako náhle by sa dostal spotrebiteľ do omeškania s platením ceny služieb dlhšieho než 45 dní, vznikol by dodávateľovi nárok na zmluvnú pokutu), považoval aj odvolací súd uvedené dojednanie o zmluvnej pokute za také, ktoré požaduje od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby za to zaplatil neprimerane vysokú sankciu. Takéto ustanovenie narúša rovnováhu v neprospech spotrebiteľa a je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Na tomto závere nič nemení ani tá skutočnosť, že výška pokuty klesá v závislosti od počtu dní uplynutých z doby viazanosti. Neprimeranosť sankcie je daná tým, že toto ustanovenie nezohľadňuje výšku dlhu spotrebiteľa, s ktorým je v omeškaní (v zmysle zmluvného dojednania môže ísť o rovnakú sankciu za nezaplatenie akejkoľvek aj zanedbateľnej ceny poskytnutej služby, keďže zmluva nič bližšie v tomto smere nevymedzuje), ani dôsledky, aké toto porušenie má pre veriteľa. Omeškaním s platením peňažných záväzkov totiž nedochádza k automatickému zániku zmluvy a veriteľ je aj naďalej oprávnený požadovať od dlžníka splnenie jeho záväzkov, predovšetkým využívanie služieb a platenie za ich poskytovanie až do konca doby viazanosti, prípadne aj dlhšie, kým nedôjde k ukončeniu zmluvy iným spôsobom. Charakter porušenia povinnosti a závažnosť porušenej povinnosti v tomto prípade odôvodňuje prijatie záveru, že dohodnutá sankcia je zjavne neprimeraná a uvedená zmluvná podmienka je potom objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa, pričom treba považovať za správny aj názor súdu prvej inštancie, že zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná a nemôže zaväzovať spotrebiteľa. Z neplatnej zmluvnej podmienky nevzniklo žalobcovi právo na plnenie a žalovanému povinnosť plniť.

14. Záver súdu prvej inštancie treba preto považovať za správny a odvolacie dôvody za neopodstatnené. To, aká je v tomto konkrétnom prípade skutočne nároková výška zmluvnej pokuty vo vzťahu k výške dlžnej sumy a časové obdobie, v ktorom bol žalovaný v omeškaní, je pre posúdenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky irelevantné, pretože súd musí vždy posudzovať charakter zmluvných dojednaní v súvislosti s aplikáciou na neurčitý okruh spotrebiteľov a na všetky do úvahy prichádzajúce možnosti aplikácie tohto dojednaní.

15. Odvolací súd tiež dodáva, že pokiaľ ide o primeranosť zmluvnej pokuty, neprijateľnú zmluvnú podmienku obsahujúcu zmluvnú pokutu súdy nemôžu upravovať, a teda ani moderovať plnenie z nej (porovn. rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-618/10, bod 65).

16. Ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami alebo ju odmietnuť. Možnosť zmeny štandardných podmienok zo

strany spotrebiteľa je len iluzórna a je zrejmé, že ide o rovnosť len formálnu. Aby sa dosiahla faktická rovnosť, je to možné dosiahnuť len vonkajším zásahom (porovn. rozsudky Súdneho dvora EÚ vo veci C-168/05, bod 25, vo veci C-240/98 až C-244/98, bod 25).

17. Odvolací súd poukazuje na to, že v obdobných právnych veciach existuje ustálená judikatúra všeobecných súdov, ktorou vyslovili neprijateľnosť a neplatnosť zmluvných podmienok spoločnosti Slovak Telekom, a.s. týkajúcich sa zmluvných pokút, nárok z ktorej si žalobca uplatňuje v tomto konaní (porovnaj napr. rozsudky Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/250/2019 zo dňa 25.8.2020, sp. zn. 11CoCsp/4/2020 zo dňa 24.7.2020, sp. zn. 23Co/97/2019 zo dňa 22.1.2020, rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Co/114/2017 zo dňa 28.6.2018, sp. zn. 12Co/106/2019 zo dňa 9.6.2020, sp. zn. 18Co/141/2019 zo dňa 27.5.2020, sp. zn. 15Co/5/2019 zo dňa 25.6.2019, rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/185/2019 zo dňa 18.6.2020, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/209/2019 zo dňa 11.6.2020, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 15Co/311/2018 zo dňa 29.4.2020).

18. Ďalšie odvolacie argumenty žalobcu odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú odvolaciu argumentáciu, nespôsobilé privodiť úspech odvolaniu, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

19. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku vrátane závislého výroku o náhrade trov konania vychádzajúceho z tzv. zásady úspechu (ktorý inak odvolaním ani spochybnený nebol a v prípade ktorého ani odvolací súd nezistil žiadne zjavné dôvody jeho nesprávnosti) podľa ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku ako vecne správny potvrdil.

20. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovení § 396 ods. 1 v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a contrario Civilného sporového poriadku tak, že plne úspešnému žalovanému nepriznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný bol v odvolacom konaní pasívny, k odvolaniu sa nevyjadril, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnil a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z Článku 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku zakotvujúceho procesnú ekonómiu, keďže rozhodovanie postupom podľa ustanovenia § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku najskôr o nároku na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, že žalovanému žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného sporového konania.

21. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).